(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 16-10-2011, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ప్రకృతిగుణాలనుండి ప్రకృతివిషయాలనుండి, ప్రకృతిలక్షణాలనుండి బయటకు రావటం చాలా కష్టం అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. శరీరం ఉండగానే రాగద్వేషముల యొక్క వేగమును తట్టుకోవటానికి ఎవరు సమర్థులు అవుతున్నారో వారు ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జనకి యోగ్యత సంపాదిస్తారు. దీనికి పునాది ఏమిటంటే సదాచారం. మనం ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావాలంటే తెలివితేటల కంటె క్రమశిక్షణ చాలా ముఖ్యం. క్రమశిక్షణ లేకపోతే మనకి ఇంద్రియాలు స్వాధీనంలోనికి రావు, మనస్సు స్వాధీనంలోనికి రాదు, మనకు సదాచారం ఉండదు. మనదైనందినజీవితంలో క్రమశిక్షణ చాలా ముఖ్యం.

పూర్వంకంటె ఇప్పడు తెలివితేటలు పెరిగాయి అని చాలామంది అంటారు. తెలివితేటలు పెరిగేకొలదీ తప్పలు ఎక్కువ చేస్తున్నారు. తెలివితేటలు తక్కువ ఉన్నప్పడే వాళ్ళు సదాచారంగా ఉన్నారు, క్రమశిక్షణగా ఉన్నారు. పూర్వం పద్ధతులకి ఒక క్రమశిక్షణ ఉండేది, లిమిట్ ఉండేది. తెలివితేటలు పెరిగేకొలదీ, సైన్సు, టెక్నాలజీ పెరిగేకొలదీ క్రమశిక్షణ తగ్గిపోయింది. మన తెలివితేటలు ఆత్మజ్ఞానసముపార్జనకి ఉపయోగపడాలి. మనకి తెలివితేటలు ఉన్నాయి. వాటిని మనం సద్వినియోగం చేసుకుంటున్నామా? దుర్వినియోగం చేసుకుంటున్నామా? తెలివితేటల్ని మనం దుర్వినియోగం చేసుకుంటున్నాము. మన తెలివితేటల్ని మనం సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. అలవాటు చేసుకోవటం తేలిక. అలవాటులోంచి బయటకు రావటం కష్టం. అలవాటు ఏదో జన్మలో మనం నేర్చుకుంటే వచ్చింది. ఇప్పడు నువ్వు ప్రయత్నంచేసి పోగొట్టుకుంటే ఆ అలవాటు పోతుంది. అలవాట్లువేరు, నువ్వువేరు. సుబ్బమ్మకి అలవాట్లు ఉన్నాయి. కాని అలవాట్లు సుబ్బమ్మకాదు. అలవాటు వేరు, మనం వేరు అనే విభజన చేసుకోవటం మానేసాము. నువ్వే అలవాటు అనుకొంటే నీకు ఆ అలవాటు ఎలా పోతుంది. మీరు విడదీసుకోలేకపోతున్నారు. వూరికే జపం చేస్తే, ధ్యానం చేస్తే ఆ అలవాటుపోదు, సజ్జకట్టును పరిశీలన చేసుకోవాలి. మీకు ఏ మార్గం అయితే ఇష్టమో ఆ మార్గం కర్మమార్గమో, భక్తిమార్గమో ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా మీరు ఆత్మజ్ఞానం పొందాలి.

మీరు పవిత్రతకోసం, ఏకాగ్రతకోసం జపంచేసుకోండి, ధ్యానంచేసుకోండి కానీ మీరు ఆత్మానుభవం పొందేవరకూ లోకం మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టదు. మీకు ఉన్న డబ్బువల్లకాని,

సంతానంవల్లకాని, మీకు ఉన్న అధికారంవల్లకాని దేనివల్ల మిమ్మల్ని లోకం విడిచిపెట్టదు. స్వరూపజ్ఞానం కలిగాక అప్పుడు లోకం వాళ్ళకి బ్రహ్మముగా కనిపిస్తుంది. స్వరూపజ్ఞానం కలగనప్పుడు ఈలోకం, పుట్టుకలు, చావులు, మంచిగుణాలు, చెడ్డగుణాలు ఇవి అన్నీ నిజం కింద అనిపిస్తాయి. మిమ్మల్ని ఎవరైనా స్తోత్రం చేస్తే సంతోషం వస్తుంది. విమర్శిస్తే మీకు దు:ఖం వస్తుంది. ఎందుచేతనంటే ఆరెండూ కూడా మీరు నిజం అనుకుంటున్నారు. ఈద్వంద్వాలన్నీ అజ్ఞానికి ఎంత సత్యంగా కనిపిస్తాయో జ్ఞానికి అంత అసత్యముగా కనిపిస్తుంది. అందుచేత జ్ఞానికి ఎక్కడా చలనం ఉండదు. మీకు లోకము బ్రహ్మముగా కాకుండా లోకంలోకంగా కనిపిస్తున్నంతకాలం నువ్వు కోటిజన్మలు ఎత్తినా ప్రపంచం నిన్ను విడిచిపెట్టదు, లోకం నిన్ను పీడించి వదిలిపెడుతుంది. దీనినుంచి నువ్వు తప్పకోవటానికి ఎటువంటి చిట్కాలు లేవు. ఒక్క చైతన్యం తప్పించి మిగతావన్నీ కల్పితాలే. నీకు వచ్చే లాభంకాని, నష్టంకాని నీకు ఏది వచ్చినా అది మనస్సు యొక్క కల్పితమే. మనదేహానికి, మనస్సుకు, ఇంద్రియాలకు, ఈ చావు పుట్టుకలకు, బంధుత్వాలకు, స్నేహాలకు, విరోధాలకు నీలోపల ఉన్న సద్వస్తువుకు ఏమీ సంబంధం లేదు.

మనం కాలక్షేపంకోసం అస్తమానూ లోకం గొడవలు చెప్పకుంటాము, లేకపోతే దేహంగొడవ చెప్పకుంటాము పండితులకి ఎక్కువ శాస్త్రం గొడవ ఉంటుంది. అస్తమానూ ఈ గ్రంథంలో ఇలా చెప్పాడు, ఆగ్రంథంలో అలా చెప్పాడు అంటారు. వాళ్ళకి అదొక వ్యసనం. లోకవ్యసనం ఉన్న వాళ్ళకి చైతన్యం గురించి, భగవంతుడి గురించి చెబితే వాళ్ళకి ఇష్టం ఉండదు, వాళ్ళకి 24గంటలూ లోకం గురించి చెప్పాలి. మీకు ఏవాసన ఉందో ఆవాసన ఉన్న వాళ్ళు మీఇంటికి వస్తే మీరు ఇంకా ఇష్టంగా ఉంటారు. మనకి ఒక దేహం ఉంది. దానికి స్నానం చేయించాలి, బట్టలు చుట్టబెట్టాలి. ఆదేహానికి అన్నం పెట్టాలి. దేహానికి చేయవలసినది మినిమమ్ చేయాలి. అస్తమానూ దేహం ధ్యాసలో ఉండకూడదు. మీ పూర్వజన్మ ప్రారబ్దాన్నిబట్టి ఆ ఇంటిలోనికి వచ్చారు. మీ ఇంట్లో వారు వారి ప్రారబ్దాన్ని బట్టి అక్కడకు వచ్చారు. పరమేశ్వరుడు ఈపని మనకి అప్పగించాడు అని ఆపనిని పరమేశ్వరుడు ప్రీత్యర్థంగా చేస్తే మనకి దేహవాసన తగ్గుతుంది. ఈశ్వరానుగ్రహం సంపాదించటానికి, ఈశ్వరుడి దయ సంపాదించటానికి ఈపని చేస్తున్నాము అనే భావన మనలో ఎంతమందికి ఉంది. మీరు పని గౌరవంకోసం చేస్తారు. పేరు వస్తుంది అంటే ఆపని చేస్తారు. ఇలా పని చేయటం వలన మీకు జ్ఞానంరాదు, మీకు రజోగుణం పెరుగుతుంది. మీరు చేత్తోటి ఒక మంచిపని చేసినా, నోటితోటి ఒక మంచి మాట మాట్లాడినా, మీకు మనస్సులోకి మంచి

ఆలోచన వచ్చినా ఇవన్నీ కూడా ఈశ్వరానుగ్రహం సంపాదించటానికి అనుకూలంగా ఉండాలి.

మీకు భగవంతుడు ఎప్పుడు లభ్యమవుతాడు అంటే కాముకుడికి కామిని మీద ఎంత ఇష్టం ఉంటుందో , లోభికి ధనం మీద ఎంత ఇష్టం ఉంటుందో నీకు పరమేశ్వరుడు మీద అంతప్రీతి ఉంటే నీకు జ్ఞానం వస్తుంది అని రామకృష్ణపరమహంసగారు చెప్పారు. ఆప్రీతి లోపలినుంచి రావాలి కాని పైనుంచి పోసేది కాదు. జ్ఞానం కూడా లోపలి నుంచి ఊరాలి కాని పైనుంచి పోసేది కాదు. మనకి దేహబుద్ధి ఉంది కాబట్టి భగవంతుడికోసం బయట తిరుగుతున్నాము. నీ అంత:కరణం పవిత్రం అయినప్పుడు, నీ సహస్రారం శుద్ధి అయినప్పుడు పరమేశ్వరుడు నీహృదయంలో స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాడు. మీరు ఇంట్లోవాళ్ళకి సేవచేసినా, బయటవాళ్ళకు సేవచేసినా నిర్మలంగా చేయండి, ప్రీతిగా చెయ్యండి, పని పనికోసమే చెయ్యండి. మీరు పని పనికోసమే చేస్తే ఈశ్వరానుగ్రహానికి పాత్రులవుతారు. గురువు ఎట్లా లభిస్తాడు అని ఒకరు రమణమహర్షిగారిని అడుగుతారు. నీకు భగవంతుడి పట్ల సజీవమైన విశ్వాసం ఉండాలి. నువ్వు సత్కర్మ నిరహంకారంగా, నిరాడంబరంగా చేస్తూ ఉంటే సర్వాంతర్యామి అయిన భగవంతుడే భక్తుని పరిపక్వతను బట్టి గురురూపంలో వచ్చి నీకు దర్శనమిస్తాడు. బయట గురువు బోధిస్తాడు. లోపల గురువు నిన్ను అనుగ్రహిస్తాడు. లోపలి గురువు బయిట గురువు వేరుకాదు ఉన్నది ఒక్కడే గురువు చేసేపని ఏమిటి అంటే ఆయన నిన్ను విమర్శించకుండా సాఫ్ట్‌గా నీదోషాలను తెలియపరుస్తాడు. ఎక్కడ నీకు మైనస్ పోయింట్స్ ఉన్నాయి, నీకు ఏ బలహీనత ఉంది అని స్కానింగ్ తీసినట్టు అన్నీ జాగ్రత్తగా తీసి ఒక్కో బలహీనతలోంచి నిన్ను విడుదలచేసి గురువు ఏ స్థాయిలో ఉన్నాడో ఆస్థాయి పొందేవరకూ నిన్ను విడిచిపెట్టడు. అదే పులినోట్లో పడ్డ మాంసపు ముక్క పులి నోట్లో పడ్డ మాంసపు ముక్కని మనం బయటకు తీయలేము. అలాగే ఒకసారి గురువు యొక్క అనుగ్రహంలో పడితే మళ్ళీ నువ్వు అందులోనుండి బయటకు రాలేవు. నీకోసమే ఆయన శరీరం ధరించి నువ్వు ఏ బలహీనతల్లో ఉన్నావో చూచి ఆ బలహీనతలనుండి నిన్ను విడిపించి ఆయన స్వరూపం ఇచ్చే వరకూ నిన్ను విడిచిపెట్టడు. వాడు గురువు.

ఇతరుల లోపాలు వెదికేవాళ్ళకి వాళ్ళలోపాలని తెలుసుకునే టైము ఉండదు. ఈలోపు వాడి శరీరానికి చావు వచ్చేస్తుంది అన్నాడు వేమన. అందుచేత నువ్వు ఇతరుల లోపాలు చూడకుండా, ఏకాంతంగా ఉండి నీలోపాలు ఏమిటో నువ్వు తెలుసుకుని అందులో నుండి విడుదల పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి నీలోపాలు నువ్వు తెలుసుకోవటానికి ఎంతో కొంత

ఏకాంతవాసం అవసరం. మనకి గురువుకి తేడా ఏమిటి అంటే, మనకి లోపల ఉన్న వాసన తలంపు రూపంలోకి వచ్చేవరకూ మనకు తెలియదు కాని మన హృదయంలో ఉన్న వాసన గురువుకి తెలుస్తుంది. గురువు చేసే పని ఏమిటి అంటే మనలో ఉన్న వాసనను తలంపు రూపంలోకి రానిచ్చి అప్పడు బయటికి లాగి తగలబెడతాడు. మనకి ఏది మంచిదో మనకంటె గురువుకి బాగా తెలుసు. మీరు తొందరపడకండి, ఆవేశపడకండి, ఉద్రేకపడకండి ఈశ్వరుడు మీకు ఏది అవసరం అనుకుంటాడో అంతవరకే మీకు కేటాయిస్తాడు. అంతకు మించి నువ్వు అడిగినా ఇవ్వడు అన్నాడు ఏసు. మీకు దేశం అంతాకావాలి. మీకు ఏది అవసరమో మీకంటే భగవంతుడికే బాగా తెలుసు కాబట్టి మీరు ప్రతీది అడిగేసి నోరు పాడుచేసుకోకండి. నీ యోగ్యతకి మించి, అర్హతకి మించి నీకు కేటాయిస్తే నువ్వు పాడైపోతావని ఈశ్వరుడికి తెలుసు. నీ ఆశని బట్టి నీకు కేటాయించడు నీ అవసరాన్ని బట్టి నీకు కేటాయిస్తాడు వాడు ఈశ్వరుడు.

మీకు అస్తమానూ లోకం జ్ఞాపకం వస్తోంది అనుకోండి, మీకు లోకం మీద మమకారం ఉందని అర్థం. లోకం నీకు అణిగిపోవాలంటే లోకం నీకు కనిపించకుండా పోవాలి అంటే నువ్వు ద్వంద్వాల లోంచి బయటకు రావాలి, అద్వైతానుభవం పొందాలి. ఈ శరీరం చనిపోయింది అనుకోండి, శరీరం పీడ వదిలిపోయినా లోకం విడిచిపెట్టదు. మళ్ళీ ఇంకో శరీరం వచ్చినప్పుడు లోకం పట్టుకుంటుంది. నువ్వు బ్రహ్మజ్ఞానం పొందేవరకూ లోకం అణగదు, లోకం నిన్ను విడిచిపెట్టదు. దీనికి ఒక కథ చెబుతారు. గోదావరి నదికి వరద వచ్చినప్పుడు ఒక ఎలుగుబంటు కొట్టుకు వెళుతూ ఉంటే అది టేకుదుంగేమో ఒడ్డుకి తెచ్చుకుని అమ్ముకుందామని ఈతగాడు దానిని పట్టుకున్నాడు. అది టేకు కాదు ఎలుగుబంటి. అది వీడిని పట్టుకుంది. గట్టుమీద ఉన్నవాళ్ళు అన్నారు. ఆ టేకుతో పాటు నువ్వు కూడా కొట్టుకుపోతున్నావు, దానిని వదిలేసి ఒడ్డుకు వచ్చేయి అన్నారు. నేను దానిని వదిలేశాను, కానీ అది నన్ను వదలకుండా లాక్కువెళ్ళిపోతోంది అన్నాడు. అలాగే ఒకవేళ మనం లోకాన్ని వదిలించుకోవలన్నా లోకం మనల్ని వదిలిపెట్టదు. నువ్వు అదృష్టం వచ్చినప్పడు ఒకరకం గాని, దురదృష్టం వచ్చినప్పడు ఒక రకంగాని ఉంటున్నావు అనుకో, ఆ జన్మలోనేకాదు, కోటిజన్మలు ఎత్తినా లోకము నిన్ను విడిచిపెట్టదు. మీకు అస్తమానూ దేహం జ్ఞాపకం వస్తోంది అనుకోండి, మీకు దేహం మీద మమకారం ఉందని అర్థం. ఆ దేహం మీద ఉన్న మమకారం తగ్గించడానికి గురువు అంతరంగంగా ఉండి ప్రయత్నం చేస్తాడు. ఒకవేళ మీరు గురువుని విడిచి పెట్టేసినా గురువు మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టడు. మిమ్మల్ని తరింపచేసే వరకూ వదలడు

వాడు గురువు. దేహవాసన, లోకవాసన, శాస్త్రవాసన ఈ మూడు వాసనలు లేకపోతే నీ మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళ్ళమన్నా వెళ్ళదు. మన మనస్సుని ఎటువంటి పరిస్థితులలోను కంగారు పెట్టుకోకూడదు. మన మనస్సుని మనం కంగారుపెట్టుకున్నాము అనుకోండి మళ్ళీ మన మనస్సుని మనమే వెనక్కి లాక్కోవాలి. ఎవరో వచ్చి సహాయం చేస్తారని మీరు కనిపెట్టుకుని ఉండకండి. తల్లితండ్రులకు పది ఎకరాలు పొలంఉంటే మీకు రెండు ఎకరాలు రాసి యిస్తారు కాని వాళ్ళు మీకు మోక్షం ఇవ్వటానికి పనికిరారు. మీకు రోగం వస్తే డాక్టరు దగ్గరకి వెడితే రోగం లోంచి విడిపించవచ్చు కానీ అజ్ఞానం లోంచి విడిపించడానికి ఈశ్వరుడు తప్పించి, గురువు తప్పించి ఇంకో మనిషికి సాధ్యంకాదు.

భగవాన్ చివరి రోజులలో ఒక భక్తుడు ఏమన్నాడు అంటే మీ శరీరం శిథిలమయిపోయింది ఇంక ఎంతోకాలం ఉండదు, ఇంక మమ్మల్ని అనుగ్రహించేవాళ్ళు ఎవరు ఉంటారు, మా పట్ల దయ చూపించే వాళ్ళు ఎవరు ఉంటారు అని అడిగితే భగవాన్ ఏమన్నారంటే ఇప్పుడు మిమ్మల్ని అనుగ్రహించేది, మీ పట్ల ప్రేమ చూపించేది ఈ దేహమా? దేహము, మనస్సు, ఇంద్రియాలు, బుద్ధి అన్నీ జడమే. ఈ జడవస్తువులా మిమ్మల్ని అనుగ్రహించేవి. మిమ్మల్ని శరీరం అనుగ్రహించటం లేదు. మిమ్మల్ని ఏదయితే అనుగ్రహిస్తుందో దానికి చావులేదు. శరీరం చనిపోయిన తరువాత కూడా గురువుతోటి అనుబంధం తెగదు. గురువు అంటే ఆత్మ. ఆయన స్వరూపం నువ్వు పొందేవరకూ నువ్వు ఏజన్మలో ఉన్నా నిన్ను వెంటాడుతూ ఉంటాడు. గురువు యొక్క దయ, గురువు యొక్క అనుగ్రహం నిన్ను అజ్ఞానం లోంచి మేల్కొలుపుతుంది. గురువు యొక్క అనుగ్రహం అంత బలీయమైనది. నీకు స్వరూపజ్ఞానం కలిగిన తరువాత గురువు వేరు, నేను వేరు అనే భావన పోతుంది.

కొంతమంది భగవంతుడిని ఏవో కోరికలు కోరుకుంటూ ఉంటారు. భగవాన్ ఏమన్నారంటే కోరికలు కోరుకోకూడదు అని కాదు. నీ భక్తి నిజమైతే, నీ భక్తి కనుక పరిపక్వమయితే ఒక్క ఆత్మజ్ఞానం తప్పించి నువ్వు ఏదీ కోరుకోవు. ఎందుచేతనంటే ఆత్మజ్ఞానం తప్పించి ఏది కోరుకున్నా కాలప్రవాహంలో కొట్టుకుపోతుంది. మీకు అదృష్టం వచ్చిందనుకోండి అదీ పోతుంది, దురదృష్టం వచ్చింది అనుకోండి అదీ పోతుంది. లోకంలో ఏదో ఒకటి జరుగుతూ ఉంటుంది. అందులో ఒక సంఘటన కూడా నిజం కాదు అని మనం నోటితో చెప్పకుంటున్నాము. అది నీకు అనుభవంలోనికి రావాలి. అప్పడు నీకు దుఃఖం ఏముంది. నీకు ఏనుగుమీద కూర్చున్నట్టు ఉంటుంది అప్పడు మీరు లోకంమీద ఆధారపడనక్కరలేదు. మీరే లోకానికి శాంతిని ఇవ్వవచ్చు, జ్ఞానం ఇవ్వవచ్చు. అంటే మీకు

ఏదయినా మంచి సంఘటన జరుగుతున్నప్పటికీ, చెడ్డ సంఘటన జరుగుతున్నప్పటికీ ఇవి నూటికి నూరుపాళ్ళు అసత్యము అనేటటువంటి విషయం మీకు అనుభవం లోకి వస్తే దుఃఖస్పర్శకూడా మీకు ఉండదు. మిమ్మల్ని అక్కడకి తీసుకువెళ్ళటమే ఈ మీటింగుల యొక్క లక్ష్యం. అయితే అవన్నీ మీకు నిజంకింద కనిపిస్తున్నాయి అనుకోండి ఇంక మీకు దుఃఖం ఆగదు. మీరు దుఃఖాన్ని ఎన్ని రోజులు కంట్రోలు చేసుకుంటారు. మన హృదయంలో ఉన్న వస్తువు ఉన్నది ఉన్నట్టుగా మీకు వ్యక్తం కావాలి అప్పుడు మీకు దుఃఖస్పర్శ ఉండదు. అప్పడు అంతా శాంతే, అంతా ఆనందమే, అది అన్‌బ్రోకెన్‌గా ఉంటుంది, దానికి ముగింపు లేదు.

గురువులేకుండా జ్ఞానం రావచ్చా అని అడిగితే, గురువు లేకుండా డైరెక్టుగా ఈశ్వరానుగ్రహం వలన జ్ఞానం పొందినవాళ్ళు, చాలా కొద్దిమంది మాత్రమే ఉంటారు. జనరల్‌గా జ్ఞానం పొందటానికి గురువు అవసరమే. ఒక వ్యక్తి గురువుగా ఉండటానికి సమర్థుడు అవునో, కాదో ఎలా తెలుస్తుంది నాకు అని ఒకరు అడిగారు. ఆ మనిషి గురువు అవునోకాదో నీకు ఎలా తెలుస్తుంది అంటే నువ్వు ఎంత అడవి గొడవల మధ్యలో ఉన్న ఆయన సన్నిధిలో నీ ప్రయత్నం లేకుండా శాంతిని, సుఖాన్ని పొందుతూ ఉంటావు. ఆయన దగ్గరనుంచి వచ్చే శాంతితరంగాలు ద్వారా, కాంతితరంగాలు ద్వారా, శక్తితరంగాలు ద్వారా ఎంతోకొంత నీకు ఆవ్యక్తిపట్ల గౌరవం ఏర్పడుతుంది. గౌరవం ఏర్పడటమే కాదు, ఆయన సమక్షంలో మనకి స్వరూపజ్ఞానం సంపాదించాలనే బుద్ధి కలుగుతుంది. వివేకానందుడు రెండుమూడుసార్లు అమెరికా వెళ్ళాడు. ఒకసారి రాక్‌ఫెరల్డ్ వివేకానందుడిని చూడడానికి వచ్చాడు. ఒక గంట కూర్చున్నాడు, తరువాత స్వామీజీకి ఇండియా ఉత్తరం వ్రాశాడు. నేను సంపాదించిన డబ్బుతో ఈ మధ్య కాలంలో ప్రజలకు చాలా ఉపకారాలు చేశాను అని వ్రాశాడు. అప్పుడు స్వామీజీ ఏమని వ్రాశాడంటే నువ్వు వచ్చినన్ను చూడక ముందు ఈ ప్రజలకు సహకరించాలనే బుద్ధి అసలు నీకు లేదు. నన్ను చూడకముందు ఒక్క మంచిపనికూడా నువ్వు చెయ్యలేదు. నువ్వు వచ్చి నన్ను చూశాక ప్రజలకి సహకరించాలనే బుద్ధి నీకు కలిగింది. అప్పుడు ఈ మంచిపనులన్నీ చేశావు. ఈ మంచిపనులన్నీ చేయటానికి కారణం నువ్వుకాదు, నేనే కారణం అని వ్రాశాడు. డబ్బునీదే కాని మంచిపనులు చేయాలనే బుద్ధిని నీకు ప్రసాదించినవాడిని నేనే అన్నాడు స్వామీజీ.

నేను అందరి హృదయాలలో అంతర్యామిగా ఉన్నాను అని పరమాత్మ గీతలో చెప్పాడు. అందరి హృదయాలలో అంతర్యామిగా ఉన్నప్పుడు నా హృదయంలో కూడా ఉన్నాడు కదా, ఉంటే నాకు ఎందుకు అనుభవంలోనికి రావటంలేదు అని ఒకరు భగవాన్‌ని అడిగారు.

భగవాన్ ఏమని చెప్పారంటే నీ అలవాట్ల యొక్క వేగంలోంచి, రాగద్వేషాలయొక్క వేగంలోంచి, కామక్రోధాలయొక్క వేగంలోంచి నువ్వు శరీరం ఉండగానే బయటకురా. అప్పుడు హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరుడు నీకు అనుభవంలోనికి వస్తాడు. అప్పుడు ఇతరుల మాటలమీద నువ్వు ఆధారపడి ఉండనక్కరలేదు. మనల్ని పాడుచేసేది రజోగుణం. రజోగుణం పెరిగే మాటలుకాని, రజోగుణం పెరిగేపనులుకాని, రజోగుణం పెరిగే ఆలోచనలు కాని మనం రానివ్వకుండా చూచుకోవాలి. ఒకమాట నువ్వు మాట్లాడితే ఆమాట నీ రజోగుణం పెంచుతుంది అనుకో ఆమాట మాట్లాడటం మానేయి. చనిపోవటం పుట్టటం, పుట్టటం చనిపోవటం ఇదొక అడవి. ఈ అడవిలో నుండి మనిషి బయటికి రాలేడు. ఆ అడవిలోనుండి మనిషిని ఎవడైతే బయటికి తీసుకురాగలడో వాడే గురువు.

అశాంతి ఎక్కడ లేదో, దుఃఖము ఎక్కడ లేదో, భయము ఎక్కడలేదో అక్కడకి మిమ్మల్ని తీసుకుపోవటమే ఈ మీటింగుల యొక్క ప్రయోజనం. మనకి లేనిది ఉన్నట్టు కనిపిస్తోంది అనుకో ఉన్నది ఉన్నట్టు కనబడదు. మనం ఉన్నది ఉన్నట్టుగా చూడగలిగితే లేనిది లేనట్టుగా అర్థమవుతుంది. ఉన్నది ఉన్నట్టుగా మీకు అనుభవంలోకి వస్తే మీకు అశాంతిలేదు, దుఃఖములేదు, పునర్జన్మలేదు. మీరు శాంతిని బజారులో కొనుక్కోలేరు కదా. మీకు ఒక చిన్నకారు కొనిచ్చినవాడు గొప్పవాడా? మీకు శాంతినిచ్చేవాడు గొప్పవాడా? అంటే మీకు శాంతిని ప్రసాదించేవాడే గొప్పవాడు. శరీరం ఉండగానే అజ్ఞానం యొక్క వేగం తగ్గిపోవాలి. ఉన్నవస్తువు ఉన్నట్టుగా మనికి వ్యక్తం కావాలి. ఈ ప్రవచనాలయొక్క సారాంశం అది. అంతేకాని దీనివల్ల మరొక ప్రయోజనం ఏమీలేదు. మీరు కోటిరూపాయలు పెట్టి శాంతిని కొనుక్కోగలరా? ఒక్క గురువు మాత్రమే శాంతిదాత, కాంతిదాత.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 26-04-2012, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ఈరోజు శంకరజయంతి. శ్రీరామనవమి, కృష్ణాష్టమి ఎటువంటివో శంకరజయంతి కూడా అలాగ పర్వదినం. కొంతమందికి శంకరుడే గురువు, శంకరుడే ఆచార్యుడు, శంకరుడే దైవం. శివుడే శంకరుడిగా వచ్చాడు, పరమేశ్వరుడే గురురూపం ధరించాడు అని చెపుతారు. రాముడిలాగ, కృష్ణుడిలాగ ఇక్కడ రాక్షససంహారం లేదు, ఇక్కడ బోధించటం ఒక్కటే కార్యక్రమం. పూర్వపుగ్రంధాలను పరిశీలించటం, వాటికి భాష్యాలు రాయటం, వాటిని అర్థమయ్యేలాగ ఇతరులకు చెప్పటం, ఇలా దేశం అంతా తిరిగాడు. ఆచార్యుడు అంటే మన